

Landgericht Nürnberg-Fürth predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih o razlagi člena 5(1)(a) in člena 6(1)(b) Prve Direktive Sveta št. 89/104/EGS ⁽¹⁾ z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami:

1. Ali pomeni uporaba znamke, ki je varovana tudi za „igrače“, uporabo kot znamke v smislu člena 5(1)(a) direktive o blagovnih znamkah, če proizvajalec igrač v obliki modela avtomobila posnema in prodaja dejansko obstoječ avtomobil, ki ga uporabi za vzorec, v pomanjšani izvedbi vključno z znamko na vzorcu imetnika znamke?

2. Če je odgovor na vprašanje pod točko 1 pritrdilen:

Ali je način uporabe znamke, opisan v točki 1, označba glede vrste in kakovosti modela avtomobila v smislu člena 6(1)(b) direktive o blagovnih znamkah?

3. Če je odgovor na vprašanje pod točko 2 pritrdilen:

Katera merila so v takih primerih odločilna za presojo, kdaj je uporaba znamke v skladu z dobrimi poslovnimi običaji?

4. Ali gre za tak primer predvsem takrat, če proizvajalec modela avtomobila na embalaži in na sestavnem delu, ki je potreben za uporabo modela, navede znak, ki je v prometu razpoznaven kot lastna znamka, kot tudi označbo podjetja z navedbo njegovega sedeža?

⁽¹⁾ UL 1989, L 40, str. 1.

Pritožba družbe Ferriere Nord SpA, vložena dne 7. februarja 2005 (fax z dne 2. februarja 2005) zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti razširjeni senat) z dne 18. novembra 2004 v zadevi T-176/01, Ferriere Nord SpA, ob intervenciji Italijanske republike, proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-49/05P)

(2005/C 82/34)

(Jezik postopka: italijanščina)

Družba Ferriere Nord SpA, ki jo zastopata W. Viscardini in G. Donà, avvocati, je dne 7. februarja 2005 na Sodišče Evropskih

skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti razširjeni senat) z dne 18. novembra 2004 v zadevi T-176/01, Ferriere Nord SpA, ob intervenciji Italijanske republike, proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. novembra 2004,

— razglasi za nično – po morebitni razglasitvi neuporabljenosti na podlagi člena 241 ES točke 82 „ureditve Skupnosti državnih pomoči za varstvo okolja“ za leto 2001 – Odločbo Komisije 2001/829/ES, ESPJ z dne 28. marca 2001 ⁽¹⁾, s katero je bila pomoč avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine v korist družbe Ferriere Nord SpA za okoljske naložbe v nov proizvodni obrat za varjene jeklene mreže razglašena za nezdržljivo s skupnim trgov,

— Komisiji naloži plačilo stroškov in honorarjev tako postopka na prvi stopnji, kot tudi tega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno:

— opredelilo pravno podlago priglasitve sporne pomoči in naj posledično nepravilno ne bi ocenilo za protizakonit formalni postopek preiskave z dne 3.6.1999;

— presodilo, da so bili spoštovani postopkovni roki za odprtje in zaključek formalnega postopka preiskave;

— izključilo obstoj kršitev pravic, priznanih „zadevnim osebam“, čeprav slednje niso mogle predložiti stališč v skladu z ureditvijo državnih pomoči na področju okolja za leto 2001 (ki je medtem začela veljati in na podlagi katere je Komisija sprejela svojo lastno odločitev o zaključku formalnega postopka preiskave), medtem ko je bila celotna preiskava vodena na podlagi „ureditve Skupnosti državnih pomoči za varstvo okolja“ ⁽²⁾ za leto 1994;

— izključilo, da je Komisija kršila legitimno pričakovanje postopkovne narave družbe Ferriere Nord SpA, čeprav je svojo odločbo utemeljila na podlagi določenih dokumentov, ki jih družba Ferriere ni predložila samo zato, ker je Komisija k temu nikoli ni pozvala;

- presodilo, da pomoč, dodeljena družbi Ferriere Nord, ni ukrep za izvajanje sistema, ki je že bil odobren v letu 1992;
- razlagalo točko 82 navedene ureditve za leto 2001 tako, da je tej ureditvi določilo protizakonito retroaktivno uporabo, namesto da bi jo zavrnilo;
- izključilo, da ima naložba, za katero je bila družbi Ferriere Nord dodeljena pomoč, okoljske cilje;
- zanikalo breme dokazovanja, ki Komisiji, in ne podjetju, nalaga, da iz skupnega stroška naložbe izvzame del, ki zadeva varstvo okolja.

⁽¹⁾ UL L 310, 28.11.2001, str. 22.

⁽²⁾ UL C 72, 10.3.1994, str. 3.

Pritožba Komisije Evropskih skupnosti zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat) z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98, vložena dne 9. februarja 2005 (telefaks z dne 7. februarja 2005)

(Zadeva C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata C. Cattabriga in L. Visaggio, zastopnika, je dne 9. februarja 2005 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo za delno razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. novembra 2004 v zadevi Cantina sociale di Dolianova in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-166/98, v delu, v katerem je bilo z njo ugodeno odškodninski tožbi proti Komisiji, in, posledično,
2. dokončno razišči v zadevi in navedeno tožbo zavrže,
3. Cantini sociale di Dolianova in drugim tožečim strankam na prvi stopnji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija pričujočo pritožbo omejuje na točke 129 do 150 sodbe Sodišča prve stopnje v zvezi z določitvijo dneva začetka teka zastaralnega roka, določenega v členu 46 Statuta Sodišča. Po mnenju Komisije temelji presoja glede tega v pretekani sodbi – v skladu s katero začetek navedenega roka sovpada s trenutkom, ko je skupnost tožečih strank lahko ugotovila, da ne bo prejela plačila pomoči Skupnosti, zaradi varščine, ki jo je v tistem času plačala DAI v korist AIMA – na očitni pravni napaki.

Za določitev dneva začetka teka zastaranja tožbe, ki jo je vložila skupnost tožečih strank, Sodišče prve stopnje dejansko sploh ni upoštevalo dejstva, da je Uredba (EGS) št. 2499/82 ⁽¹⁾ že leta 1983 navedeni skupnosti objektivno povzročila škodo, nasprotno, Sodišče prve stopnje se je osredotočilo na to, kako je skupnost dojemala te škodljive učinke. Sodišče prve stopnje ni štelo za zadostno okoliščine, da so tožeče stranke vedele, da so utrpeli škodo zaradi uporabe Uredbe št. 2499/82; poleg tega je ocenilo za nujnega popolnoma subjektiven element, t.j. zavest tožečih strank o tem, da ne morejo prejeti povrnitve povzročene škode drugače kot na podlagi odškodninske tožbe proti Komisiji.

Tak pristop je v nasprotju z ustaljeno sodno prakso, kakor tudi z načelom pravne varnosti.

⁽¹⁾ UL L 267, 16.9.1982, str. 16 (uredba ne velja več).

Tožba Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki, vložena dne 9. februarja 2005

(Zadeva C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Jezik postopka: portugalsščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo P. Andrade in W. Wils, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 9. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Portugalski republiki.